

מסמך 8

מסמך 8

הרוח האינוסופית

בעבר הנצח, בשעה שהמחשבה האינוסופית והמוחלטת ה"ראשונה" של האב האוניברסאלי מוצאת דבר-ביטוי אלוהי כה ראוי וכה מושלם בבן הנצח, או אז מופיעה התשוקה העליונה, הן באל-המחשבה והן באל-הדבר, להופעתו של סוכן אוניברסאלי ואינוסופי של ביטוי הדדי ושל פעולה משולבת.

בהפציע שחר הנצח, מכירים הן האב והן הבן באופן אינוסופי בתלות ההדדית ביניהם, באחדותם הנצחית והמוחלטת; וכך, נכנסים הם בברית אינוסופית ונצחית של שותפות אלוהית. ברית זו, שאין לה אחרית וקץ, נוצרה לשם הוצאתם אל הפועל של מושגיהם המאוחדים במשך כל מעגל הנצח; ומאז אירוע נצח זה, ממשיכים האב והבן באותו איחוד אלוהי.

וכך, היננו ניצבים כעת פנים-אל-פנים מול מקור הנצח של הרוח האינוסופית, אישיות האלוהות השלישית. באותו רגע שבו הוגים בצוותא האל האב והאל הבן פעולה אינוסופית זהה – הוצאתה אל הפועל של תוכנית-מחשבה מוחלטת – או אז, בו ברגע ממש מגיחה לה הרוח האינוסופית במלואה לכדי קיום.

בגוללי באופן זה את סדר מקור האלוהויות, הינני עושה כן אך ורק על-מנת לאפשר לכם לחשוב על מערכות היחסים ביניהן. לאמיתו של דבר, כל שלוש האלוהויות קיימות מזה נצח; הן הינן קיומיות. אין להן התחלה במניין הימים ואין להן סוף; הן מתאמות, עליונות, מרביות, מוחלטות ואינוסופיות. הן הן, הן הוות ותמיד תהיינה. והן הינן שלוש אישיות ייחודיות נפרדות, אך סימוכיות לנצח: האל האב, האל הבן והאל הרוח.

1. האל של הפעולה

בעבר הנצח, עם הפיכתה של הרוח האינוסופית לאישית, הופך מעגל האישיות האלוהי למושלם ושלם. האל של הפעולה קיים, ומרחב החלל העצום עומד נכון לדרמה הכבירה של הבריאה – ההרפתקה האוניברסאלית – הנוף האלוהי של עידני הנצח.

פעולתה הראשונה של הרוח האינוסופית הינה בחינתם והכרתם של הוריה האלוהיים, האב-האב והאם-הבן. היא, הרוח, מזהה את שניהם ללא סייג. היא מודעת לחלוטין לאישיותיהם הנבדלות ולאינוסופיות תכונותיהם, כמו גם לטיבם המשולב ולפעולתם המאוחדת. ואז, מרצונה שלה, בנכונות של התעלות וספונטניות מעוררת השראה, ועל אף השוויון בינה לבין האישיות הראשונה והאישיות השנייה, מבטיחה אישיות האלוהות השלישית את נאמנותה הנצחית לאל האב ומכירה בתלותה לעד באל הבן.

מטבעו של מהלך זה, מתוך ההכרה ההדדית באי התלות של כל אישיות באישיות האחרות, ומטיבו של איחוד הביצועי של כל השלוש, מיוסד מעגל הנצח. שילוש פרדיס מתקיים. במת החלל האוניברסאלי מוכנה להתגוללות היצירתית של הנוף המגוון, אשר אין לו סוף, של תכליתו של האב האוניברסאלי, באמצעות אישיות הבן הנצחי ועל-ידי ההוצאה אל הפועל בידי אל הפעולה, קרי סוכנות הביצוע של מפעלי המציאות של שותפות הבורא האב-הבן.

אל הפעולה פועל ונבכי החלל זעים. מיליארד עולמות מושלמים מגיחים כהרף עין לכדי קיום. בטרם מאורע היפותטי נצחי זה, אנרגיות-החלל הטבועות בפרדיס הינן קיימות ופעילות בפוטנציה, אך אין להן עדיין קיום למעשה; אף הכבידה הפיזית אינה יכולה להימדד, אלא על-ידי תגובת

מסמך 8

המציאויות החומריות למשיכתה הרציפה. ברגע (משוער) זה, המרוחק באופן נצחי, אין מתקיים יקום חומרי, אולם בו רגע שמתגשמים מיליארד עולמות, מתקיימת בפועל כבידה מספיקה והולמת על-מנת להחזיקם באחיזתו התמידית של פרדיס.

וכעת מבזיקה צורת האנרגיה השנייה דרך בריאתם של האלים, ושטף רוח זה נתפס מיידית בכבידה הרוחנית של הבן הנצחי. וכך, ננגע היקום אשר נחבק-פעמיים באנרגיית האינסוף, והולך ונטבל ברוח האלוהית. ובדרך זו מצע החיים הופך מוכן לקראת תודעת הדעת המופיעה במעגלי התבונה הסימוכיים של הרוח האינסופית.

והאב פועל את פעולתו על זרעי קיום פוטנציאליים אלה, הפזורים ברחבי הבריאה המרכזית של האלים; ואישיות הברוא מופיעה. או אז, ממלאת נוכחות אלוהויות פרדיס את מלוא החלל שאורגן, ומתחילה למשוך ביעילות את כל הדברים ואת כל ההוויות לעבר פרדיס.

הרוח האינסופית הופכת נצחית בה בעת שנולדים עולמות האוונה; ויקום מרכזי זה נוצר על ידה, עימה ובה, בהתאם למושגיהם המשולבים ולרצונותיהם המאוחדים של האב והבן. האישיות השלישית הופכת לאלוהית מעצם פעולת בריאה אחודה זו, וכך לנצח הופכת לפועל האחד.

אלו הם הזמנים האיומים והכבירים של ההתרחבות היוצרת של האב ושל הבן, באמצעות הפעולה, ובעצם הפעולה, של האחד הסימוכי ושל המוציא לפועל הבלעדי שלהם – המקור והמרכז השלישי. אין בנמצא כל רישום של זמנים מעוררים אלה. לרשותנו עומדת אך ורק עדותה הדלה של הרוח האינסופית, הממחישה את המהלכים האדירים הללו, ואך מאשרת את עובדת ההפיכה לנצחי של היקום המרכזי ושל כל הנוגע לו, בה בעת שהיא עצמה השיגה את אישיותה ואת קיומה המודע.

בקצרה, מעידה הרוח האינסופית כי הואיל והיא עצמה הינה נצחית, כך נצחי הוא אף היקום המרכזי. זוהי נקודת המוצא המסורתית של סיפור יקום היקומים. לחלוטין, דבר אינו ידוע; ואין בנמצא כל תיעוד הנוגע לאירוע או למהלך כלשהו הקודם להתפרצות מדהימה זו של אנרגיה יצירתית ובינה מנהלית אשר גיבשו את היקום העצום המתקיים לבטח ופועל מעדנות במרכזם של הדברים כולם. מעבר למאורע זה שוכנים מהלכי נצח בליאותרו, ושוכנים עומקי האינסוף – מסתורין מוחלט.

וכך, היננו מתארים את המוצא הסדרתי של המקור והמרכז השלישי, וזאת כהקלה פרשנית הנעשית בעבור הדעת כבולת-הזמן ומותנית-המרחב של היצורים בני התמותה. על-מנת לדמיין את ההיסטוריה של היקום, דעתו של האדם זקוקה לנקודת התחלה; ואנוכי הונחתי להציע טכניקת גישה זו למושג ההיסטורי של הנצח. בעבור הדעת הגשמית, עקביות דורשת קיומו של מחולל ראשוני; ולפיכך, היננו מציבים את האב האוניברסאלי כגורם הראשון וכמרכז המוחלט של כלל הבריאה, ובה בעת היננו מנחים את דעתם של כל היצורים להבין כי הבן והרוח הינם נצחיים-בצוותא עם האב לאורך כל שלבי ההיסטוריה של היקום, ובכל מחזות הפעולה היצירתית. ואת זאת היננו עושים מבלי להתעלם כלל ממציאותיותם ומנצחיותם של אי פרדיס ושל המוחלט הבלתי מוגבל, המוחלט האוניברסאלי והמוחלט האלוהי.

די בזה שהדעת הגשמית של ילדי הזמן מסוגלת להגות באב באשר הוא בנצח. להווה ידוע לנו כי הדרך הטובה ביותר של ילד למקם עצמו ביחס למציאות, היא בראש ובראשונה להתמחות במערכות היחסים במצב של הורה-ילד, ולאחר מכן להרחיב מושג זה כך שיקיף את המשפחה כשלם. בהמשך לכך, תוכל הדעת המתפתחת של הילד להתאים עצמה למושגי מערכות היחסים המשפחתיים, ומשם למערכות היחסים של הקהילה, הגזע והעולם; ואז, גם למערכות היחסים ביקום, ביקום-העל ואף ביקום היקומים.

2. טיבה של הרוח האינסופית

מסמך 8

הפועל האחד קיים מזה נצח, והוא הינו אחד עם האב האוניברסאלי ועם הבן הנצחי, בשלמות וללא סייג. הרוח האינוסופית משקפת באופן מושלם לא רק את טיבו של אב פרדיס, אלא אף את טיבו של הבן המקורי.

המקור והמרכז השלישי ידוע בכינויים רבים: הרוח האוניברסאלי, המדריך העליון, הבורא האחד, המבצע האלוהי, הדעת האינוסופית, רוח הרוחות, רוח האם של פרדיס, הפועל האחד, המתאם הסופי, הרוח השוכנת-בכל, התבונה המוחלטת, הפעולה האלוהית; ובאורנטיה, הוא לעיתים מזוהה מתוך בלבול עם הדעת הקוסמית.

ראוי בהחלט לכנות את אישיות האלוהות השלישית בשם הרוח האינוסופית, שכן האל הינו רוח. ואולם יצורים גשמיים, הנוטים לטעות בזהותם את החומר כמציאות הבסיס, ואת הדעת – יחד עם הרוח – כהנחות המתבססות על החומר, ייטיבו להבין את המקור והמרכז השלישי אם יכנונו בשם המציאות האינוסופית, המארגן האוניברסאלי, או מתאם האישיות.

הרוח האינוסופית, בבחינת התגלות אוניברסאלית של אלוהות, אינה ברת-איתור והיא מצויה לחלוטין מעבר להבנה אנושית כלשהי. על-מנת לחוש במוחלטות הרוח, שומה עליכם להגות באינוסופיות של האב האוניברסאלי ולעמוד ביראה נוכח נצחיות הבן המקורי.

אכן קיים מסתורין באישיותה של הרוח האינוסופית, אך לא באותה מידה שהמסתורין נוכח באישיות האב ובזו של הבן. מתוך כל ההיבטים בטיבו של האב, חושף הבורא האחד באופן הבולט ביותר את אינוסופיותו. ואף אם בסופו של דבר יתרחב יקום האב עד אינסוף, גם אז ימצאו נוכחות הרוח, השליטה באנרגיה ופוטנציאל הדעת של הפועל האחד, הולמים את דרישותיה של בריאה אינוסופית שכזו.

ועל-אף היותה חולקת את מושלמותו, צדיקותו ואהבתו של האב האוניברסאלי, נוטה הרוח כלפי חסדו של הבן הנצחי, ובכך הופכת היא להיות סעד החסד של אלוהיות פרדיס בעבור היקום המקיף. לעולמי עד – לנצח ובאופן אוניברסאלי – תהווה הרוח את סעד החסד, כי כשם שמגלים הבנים האלוהיים את אהבת האל, כך מציירת הרוח את תמונת חסדו.

לא תוכל הרוח להכיל יותר טוב מכפי שמכיל האב עצמו, בהיותו מקור כל הטוב שבה; ואולם, באמצעות פעולותיה של הרוח יקל עלינו להבין טוב זה. באמצעות סעד האהבה והשירות המתמיד של אישיות הרוח האינוסופית, נאמנות האב וציבות הבן מקבלות יתר-מוחשיות בעבור הישיות הרוחניות ובעבור היצורים הגשמיים של העולמות.

הבורא האחד יורש את כל יפי מחשבת האב ואת אופי האמת. ותכונות אלוהיות זכות אלה מתואמות ברמות הכמעט-עליוניות של הדעת הקוסמית, אשר כפופה לבינה הנצחית והאינוסופית של הדעת הבלתי-מוותנית וחסרת הגבולות של המקור והמרכז השלישי.

3. היחס של הרוח לאב ולבן

וכפי שהבן הנצחי הינו ביטוי הדבר של המחשבה המוחלטת האינוסופית ה"ראשונה" של האב, כך הפועל האחד הינו ההוצאה המושלמת אל הפועל של המושג היצירתי השלם "הראשון", או של התוכנית לפעולה משולבת של שותפות האישיות האב-הבן, מתוך איחוד מוחלט של מחשבה ושל דבר. המקור והמרכז השלישי הופך נצחי במקביל לבריאה המרכזית, זו אשר בציורי נבראה; ובקרב היקומים רק בריאה מרכזית ניחנת בקיום נצחי.

מסמך 8

ומאז הפך המקור השלישי לאישיות, לא משתתף עוד המקור הראשון באופן אישי בפעולות הבריאה ביקום. האב האוניברסאלי מאציל על הבן הנצחי ככל שניתן; וכך, גם הבן הנצחי מעניק לפועל האחד את כל הסמכות והעוצמה אשר ביכולתו להעניק.

כל יקום שנברא לאחר בריאתה של האוונה, תוכנן ונוצר במשותף על-ידי הבן הנצחי והבורא האחד, באמצעות האישיות המתאמות שלהם. מערכת היחסים האישית של הרוח לבן בכל הבריאות העוקבות, זהה לזו של הבן לאב בבריאה הראשונה והמרכזית.

מי שבראו אתכם ואת יקומכם היו בן בורא של הבן הנצחי ורוח יצירתית של הרוח האינוסופית; ובעוד האב תומך בנאמנות את כל אשר הם ארגנו, זוהי אחריותם של הבן ושל הרוח האוניברסאליים הללו לטפח ולאשש את מלאכתם, וכן לסעוד את היצורים אשר בראו.

הרוח האינוסופית הינה הסוכנת היעילה של האב, אשר-כולו-אהבה, ושל הבן, אשר-כולו-חסד, והיא זו המוציאה אל הפועל את תוכניתם האחדה, שתכליתה למשוך אליהם את כל הנשמות אוהבות-האמת בכל עולמות הזמן והמרחב. בדיוק ברגע שבו קיבל הבן הנצחי את תוכנית האב להשגת המושלמות בעבור הבוראים ברחבי היקומים – ברגע שבו הפכה תוכנית ההרקעה לתוכנית האב-הבן – באותו רגע ממש הפכה הרוח האינוסופית למנהלת האחדה של האב ושל הבן, לשם הוצאתה אל הפועל של תכליתם האחדה והנצחית. בכך התחייבה הרוח האינוסופית להעניק את כל משאבי נוכחותה האלוהית, ואת כל אישיות הרוח שבה, לאב ולבן; היא הקדישה הכל למען התוכנית הכבירה של רוממות יצורי הרצון השורדים אל הרמות האלוהיות של מושלמות פרדיס.

הרוח האינוסופית הינה התגלות שלמה, בלעדית ואוניברסאלית של האב האוניברסאלי ושל בנו הנצחי. שומה על כל הידע על השותפות האב-הבן כי יודע דרך הרוח האינוסופית, שהינה המייצג האחד של האיחוד האלוהי בין המחשבה לבין הדבר.

הבן הנצחי הינו שדרת הגישה היחידה אל האב האוניברסאלי, והרוח האינוסופית הינה הדרך היחידה שבה ניתן להגיע אל הבן הנצחי. רק באמצעות הסעד הסבלני של הרוח יכולות הוויות הזמן המרקיעות לגלות את הבן.

במרכזם של כל הדברים, הרוח האינוסופית הינה הראשונה באלוהויות פרדיס אשר מושגת על-ידי עולי הרגל המרקיעים. האישיות השלישית עוטפת את האישיות השנייה ואת האישיות הראשונה, ולכן תמיד היא זו אשר כל המועמדים להצגה בפני הבן ואביו מוכרחים להכיר ראשונה.

והרוח משרתת ומייצגת כך את האב ואת הבן אף בדרכים רבות אחרות.

4. רוח הסעד האלוהי

במקביל ליקום הפיזי, שבו כבידת פרדיס מחזיקה את כל הדברים יחדיו, מצוי יקום רוחני שבו דבר הבן הינו פירוש מחשבת האב; וכאשר "הופך הדבר לבשר", הוא מדגים את החסד האוהב בטיבם המשולב של הבוראים הסימוכיים. אולם, בבריאות חומריות ורוחניות אלה, ובאמצעותן, מתקיימת במה עצומה שעליה מציגים הרוח האינוסופית וצאצאיה הרוחניים את החסד המשולב, הסבלנות והחיבה התמידית של ההורים האלוהיים כלפי ילדיהם התבוניים, שאותם הגו ויצרו בצוותא. מהות אופייה האלוהי של הרוח הינו סעד תמידי בעבור הדעת. וכל צאצאיו הרוחניים של הפועל האחד חולקים בתשוקה זו לסעוד, ובזה הדחף האלוהי לשרת.

האל הינו אהבה, הבן הינו חסד והרוח הינה סעד – סעד אהבה אלוהית וחסד ללא גבול כלפי כלל הבריאה התבונית. הרוח הינה ביטוי האישיות של אהבת האב ושל חסד הבן; ובה הם לנצח

מסמך 8

מאוחדים לשם שירות אוניברסאלי. הרוח הינה אהבה יישומית לבריאה המורכבת מיצורים; האהבה המשולבת של האב ושל הבן.

הרוח האינוסופית ידועה באורנטיה כהשפעה נוכחת-בכל, כנוכחות אוניברסאלית; ואולם בהאווה תדעו אותה כנוכחות אישית של סעד ממשי. כאן, משמש הסעד של רוח פרדיס כמופת וכדפוס מעורר השראה לכל אחת מהרוחות המתאמות שלה, ולכל אחת מהאישיות הכפיפות אשר סועדות את הברואים של עולמות הזמן והמרחב. ביקום האלוהי הזה השתתפה הרוח האינוסופית השתתפות מלאה בשבעת המופעים הטֶרַנְסְצֶנְדֶנְטְאִלִים של הבן הנצחי; ובדומה לזאת, השתתפה היא יחד עם הבן מיכאל המקורי בשבע הענקות המתת במעגלי האווה, בהופכה לפיכך לסועדת רוחנית מבינה ואוהדת לכל עולה רגל של הזמן החוץ מעגלים מושלמים אלה של מעלה.

בשעה שכן בורא מקבל על עצמו את האחריות ליצור יקום מקומי מתוכנן, מתחייבות אישיות הרוח האינוסופית לשמש כסועדות בלתי-נלאות של בן מיכאל זה משהוא יוצא אל משימת ההרפתקה היצירתית שלו. ובמיוחד, היננו מוצאים את הרוח האינוסופית מקדישה עצמה לטיפול הרקעתן של הבריות הגשמיות לרמות גבוהות יותר ויותר של הישג רוחני, בדמותן של הבנות היצירתיות, רוחות האם של היקום המקומי. וכל עבודת הסעד הזו עבור היצורים, מתבצעת בהרמוניה מושלמת עם התכליות של הבנים הבוראים ביקומים המקומיים הללו, ובסמיכות קרובה לאישיותיהם.

וכשם שעוסקים בני האל במשימה עצומת המימדים של גילוי אישיות האהבה של האב ליקום, כך מקדישה עצמה הרוח האינוסופית לסעד התמידי של גילוי האהבה המשולבת של האב ושל הבן עבור הדעת היחידנית של כל הילדים בכל יקום ויקום. בבריאות מקומיות אלה לא תופיע הרוח בקרב הגזעים של בני התמותה בדמות בשר ודם, כפי שעושים בנים מסוימים של האל; ואולם, הרוח האינוסופית והרוחות המתאמות שלה אכן מורידות עצמן בדרגה, ובשמחה עוברות סדרה מדהימה של הפחתות ברמת אלוהיותן, עד אשר מופיעות הן בדמות מלאכים העומדים לצדכם ומנחים אתכם בדרך נתיבי הנמוכים של הקיום הארצי.

באמצעות סדרת הפחתות זו עצמה, מתקרבת הרוח האינוסופית – כאישיות – ומגיעה קרוב מאוד לכל אחת מההוויות בעולמות שמוצאם חייתי. וכל זאת עושה הרוח מבלי לבטל כהוא זה את קיומה כאישיות האלוהות השלישית המצויה במרכזם של כל הדברים.

הבורא האחד הינו, לאמיתו של דבר ולנצח, אישיות הסעד הגדולה, סועד החסד האוניברסאלי. על-מנת להבין את הסעד של הרוח, הגו באמת שלפיה רוח זו הינה המיצג המשולב של אהבת האב הבלתי-נגמרת ושל חסדו הנצחי של הבן. ואולם, אין סעד הרוח מוגבל אך ורק לייצוגם של הבן הנצחי ושל האב האוניברסאלי. לרוח האינוסופית אף היכולת לסעוד את יצורי הממלכות בשמה ובזכותה; האישיות השלישית ניחנת בכבוד אלוהי, ואף מעניקה סעד אוניברסאלי מטעם עצמה.

ובאשר יוסיף האדם וילמד על אודות סעד אוהב ובלתי-נלאה זה של הרוח האינוסופית לסדרים הנמוכים של משפחת הברואים, כך הוא גם יעריך ויעריך את טיבה הטֶרַנְסְצֶנְדֶנְטְאִלִי, ואת האופי שאין-דומה-לו של פעולה משולבת זו של האב האוניברסאלי ושל הבן הנצחי. אכן הרוח הינה "עיני האל השורות תמיד על עושי הטוב" ו"האזניים האלוהיות תמיד לתפילותיהם".

5. נוכחות האל

תכונתה הבולטת של הרוח האינוסופית הינה הימצאותה בכל. רוח מחדרת-כל זו נוכחת בכל מקום ומקום ברחבי יקום היקומים, וכה דומה נוכחותה לזו של דעת אוניברסאלית אלוהית. הן אישיות האלוהות השנייה והן אישיות האלוהות השלישית מיוצגות בכל העולמות על-ידי רוחותיהן הנוכחות-תמיד.

מסמך 8

האב הינו אינסופי ולפיכך מוגבל הוא ברצונו בלבד. במתת המכווננים ובמעגל האישיות האב פועל לבדו; ואולם, במגעם של כוחות הרוח עם ההוויות התבוניות, עושה האב שימוש ברוחות ובאישיותות הבן הנצחי והרוח האנסופית. ברצונו נוכח הוא רוחנית במידה שווה עם הבן או עם הפועל האחד; הוא נוכח עם הבן וברוח. בוודאות רבה, נוכח האב בכל מקום, והינו מבחינים בנוכחותו על-ידי ובאמצעות כל אחד מהכוחות המגוונים אך הסימוכיים, ההשפעות והנוכחויות, ובאמצעות כולם גם יחד.

בכתבי הקודש שלכם, המונח רוח אלוהים משמש לסירוגין לציון של הרוח האנסופית בפרדיס ושל הרוח היצירתית של יקומכם המקומי. רוח הקודש הינה מעגל הרוח של בת יצירתית זו של הרוח האנסופית של פרדיס. רוח הקודש הינה מעגל אופייני לכל יקום מקומי, והיא מוגבלת לממלכות הרוח של יצירה זו; לעומת זאת, הרוח האנסופית נוכחת בכל מקום ובכל עת.

קיימות השפעות רוחניות רבות, והן כולן כאחת. אפילו עבודתם של מכוונני המחשבה, אף שהינה בלתי-תלויה בכל שאר ההשפעות, חופפת בקביעות לסעד הרוחני של ההשפעות המשולבות של הרוח האנסופית ושל רוח האם של היקום המקומי. לא ניתן להפריד בין השפעות רוחניות אלה, כפי שהן באות לידי ביטוי בחייהם של בני אורנטיה. הן פועלות על דעתכם ועל נשמתכם כרוח אחת, אף כי מקורותיהן שונים. וכאשר נחוזה סעד רוחני אחד זה, הוא הופך בעבורכם להשפעתו של העליון, "אשר יכול לשמרכם בכל עת מפני מכשול, ולהעמיד אתכם בששון תמימים למעלה לפני אביכם."

זיכרו תמיד כי הרוח האנסופית הינה הפועל האחד; הן האב והן הבן פועלים בו ופועלים דרכו; הוא נוכח לא רק לכשעצמו, אלא גם כאב, כבן וכאב-בן. ומשום כך, ומסיבות רבות נוספות, נוכחותה של הרוח האנסופית לעיתים מזכרת כ"רוח אלוהים".

ואכן יהא זה עקבי להתייחס להתקשרות הכוללת של כלל הסעד הרוחני כרוח אלוהים, שכן התקשרות זו הינה, לאמיתו של דבר, איחוד של רוחות האל האב, האל הבן, האל הרוח, האל בעל שבעת ההיבטים – ואף רוח האל העליון.

6. אישיות הרוח האנסופית

אל תניחו למתת הנרחבת ולתפוצה העצומה של המקור והמרכז השלישי להאפיל על תשומת לבכם באשר לעובדת אישיותו, או להסיח את דעתכם ממנה. הרוח האנסופית הינה נוכחות אוניברסאלית, פעולה נצחית, כוח קוסמי, השפעה קדושה ודעת אוניברסאלית; היא זאת ואף יותר מכך באופן אינסופי, אך היא גם אישיות אלוהית אמיתית.

הרוח האנסופית הינה אישיות שלמה ומושלמת; באלוהותה היא שקולה ומתאמת לאב האוניברסאלי ולבן הנצחי. הפועל האחד הינו אמיתי ובעל נראות בעבור הבריות התבוניות הגבוהות של היקומים, ממש כמו האב וכמו הבן; ולאמיתו של דבר, אף יותר מכך, שכן שומה על כל המרקיעים להגיע אל הרוח עוד בטרם יוכלו לגשת לאב דרך הבן.

הרוח האנסופית, אישיות האלוהות השלישית, ניחנה בכל התכונות שאותם הינכם משייכים לאישיות. הרוח ניחנה בדעת מוחלטת: "כי הרוח חוקר את הכל, גם את מעמקי האלוהים." ובנוסף לדעת, ניחנה הרוח אף ברצון. על אודות מתת הרוח נרשם: "וכל אלה יפעל הרוח האחד, ההוא החלק לאיש כרצונו."

"אהבת הרוח" הינה אמיתית, וכך גם צערה; ולפיכך "לא תעצבו את רוח הקדש של אלוהים." בין אם הינו חוזים ברוח האנסופית כאלוהות פרדיס ובין אם כרוח יצירתית של יקום מקומי, מוצאים אנו כי הפועל האחד אינו רק המקור והמרכז השלישי, כי אם גם אישיות אלוהית. אישיות אלוהית זו אף מגיבה כלפי היקום כאישיות. הרוח דוברת אליכם, "מי אשר אין לו, ישמע את אשר הרוח דובר."

מסמך 8

"הרוח הוא אֶשֶׁר מְשַׁפֵּיעַ בְּעַדְכֶם." והרוח משפיעה השפעה ישירה ואישית על הברואים, "כִּי כָל אֶשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים יִנְהָגֶם, בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה".

ואף כי היננו חוזים במופע הסעד של הרוח האינסופית בעולמות המרוחקים ביקום היקומים; ואף כי היננו רואים את אותה אלוהות מתאמת פועלת בתוך ובאמצעות הוויות מגוונות רבות מני-ספור, אשר מקורן במקור והמרכז השלישי; ואף כי היננו מכירים בתכונת הרוח להימצא-בכל; על אף כל זאת, עדיין היננו מאשרים כי אותו מקור ומרכז שלישי הינו אישיות, הבורא האחד של כל הדברים ושל כל ההוויות ושל כל היקומים.

במנהל היקומים, האב, הבן והרוח מאוגדים לנצח באופן מושלם. בעוד שכל אחד מהם עוסק בסעד אישי לכלל הבריאה, שלושתם שזורים יחד באופן אלוהי ומוחלט בשירות של בריאה ושל שליטה, ההופך אותם לנצח לאחד.

האב והבן נוכחים הדדית באישיות הרוח האינסופית, תמיד ובמושלמות ללא סייג, שכן הרוח היא כמו האב וכמו הבן, ואף הינה כמו האב והבן באשר הם שניהם אחד לנצח.

[הוצג באורנטיה על-ידי יועץ אלוהי מאוורסה, אשר מונה על-ידי עתיקי היומין להציג את טיבה ואת פועלה של הרוח האינסופית].